

kunne opnaa Overenskomst med Ministeren. Naar vi har anvendt Udtrykket „Samarbejde“, er det, fordi vi har ment, at Pengene særlig skulde bruges til praktisk Samarbejde med Hærens Afdelinger, ikke saaledes at forstaa, at Korpsene kun skulde kunne deltage i vore store Manøvrer eller Øvelser, men at de ogsaa skulde sættes i Stand til at deltage i de mindre Felttjenesteøvelser, som etableres omkring i Landet i Nærheden af Garnisonsstederne og specielt i Nærheden af København, hvor den største eller væsentligste Del af Hæren paa Sjælland garnisoneres. Dette kan Udvalget altsaa anbefale til Vedtagelse.

Med Hensyn til de frivillige Korps vil jeg blot gøre den Bemærkning, at vi, som det blev oplyst under Sagens første Behandling, i Øjeblikket har ikke mindre end 14 — der er maaske kommet nogle til siden — frivillige Korps, som er dannede under Hensyn til § 230 i Hærloven. Men af disse har kun 4 søgt og opnaaet Overenskomst med Forsvarsministeren. Ja, jeg ved ikke, om andre har søgt en saadan, men kun fire Korps, nemlig „Akademisk Korps i København“, „Korps Westenholtz“, „Københavns Skytteforenings Rekylkorps“ og „Frivilligt Dansk Motor-Ordonnanskorps“, har opnaaet denne Overenskomst. Jeg forudsætter, at i den nærmeste eller nærmere Fremtid vil flere Korps opnaa Overenskomst med Krigsministeriet, blive anerkendt ifølge Hærloven og derigennem blive delagtige i det Tilskud, som kan ydes gennem den særlige Fond, som oprettes efter Lovforslaget.

Jeg tror, at man gør vel i at følge Udvalget i denne Begrænsning, saa meget mere som den praktiske Øvelse i Samarbejde med Hæren eller Hærens Afdelinger i Virkeligheden er den bedste Uddannelse, som disse Korps kan faa, og den vil gøre dem mest nyttige, hvis der nogen Sinde praktisk talt skulde blive Brug for dem.

K. M. Klausen: Den Fordeling, som er foreslaaet af Væbningens Midler mellem Københavns Kommune og Staten, kan det Mindretal, som jeg tilhører, tiltræde, saaledes at der tilfalder Københavns Kommune 64,000 Kr., og Resten tilfalder Staten. Derimod kan vi fra Mindretallets Side ikke gaa med til, at der af Statens Midler oprettes særlige Fonds. Vi ønsker, at disse Penge skal gaa direkte ind i Statskassen, vi er Modstandere af, at Udbyttet af disse Fonds kan anvendes til en Organisation af frivillige Korps, hvis Formaal skulde være at samvirke med Hæ-

ren. I det hele taget er vi Modstandere af Oprettelsen af disse frivillige Korps. Der kan deri rummes en stor Fare for Samfundet, navnlig naar de oprettes af en enkelt Klasse og et enkelt politisk Parti i vort Samfund. Vi har derfor stillet Ændringsforslag, som gaar i den Retning, at der ikke af Statens Midler kan tilflyde disse frivilligt oprettede Korps nogen Støtte. — Jeg skal hermed anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Zahle: Det Parti, jeg tilhører, behøver ikke mange Ord for at klargøre vor Stilling til det foreliggende Lovforslag. Dannelsen af disse frivillige Korps maa vi anse for en højst beklagelig Udvikling i vort Folk, Udslag af en sygelig og skadelig Fanatisme, som vi ikke kan billige, og som vi ser paa med megen Beklagelse. Vi kan derfor paa ingen Maade være med til at bevilge noget som helst Tilskud af Statskassen til disse Korps og maa anbefale, at den Del af disse Midler, som skal tilfalde Staten, gaar lige i Statskassen, og at man ikke yder Korpsene nogen som helst Understøttelse til den af os i høj Grad beklagede Virksomhed, som de udfolder.

Wulff: Jeg behøver neppe at sige, at jeg ikke deler det Syn paa de frivillige Korps, som den ærede sidste Taler (Zahle) udtrykte. I det hele taget kan jeg, hvad Lovforslagets Indhold i Almindelighed angaar, slutte mig til Ordføreren, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen). Dannelsen af frivillige Korps kan jeg paa ingen Maade betragte som et Udslag af sygeligt Hysteri, eller hvad det var, det ærede Medlem kaldte det, men jeg ser deri et smukt Udslag af Fædrelandsfølelse, som vi alle har glædet os over Oprettelsen af det ældste af disse frivillige Korps i 1801 og af de senere under vore efterfølgende Krige.

Jeg har tilladt mig til dette Lovforslag at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at en Del af det Beløb, Loven omhandler, det, der oprindeligt stammer fra Livjægerens Kontingentkasse, særlig skulde tilfalde Livjægerkorpsen, saa længe det er i Samvirken med Hæren. Det er mig fuldstændig velbekendt, at nogen juridisk Ret til at faa Del i disse Midler har Korpsen ikke, og jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at bevise det modsatte. Det staar mig ganske klart, at det ældste Livjægerkorps ophørte ved en Lov i 1870, at dets Midler inddrogtes til anden Anven-